

Hải ngoại tâm thư gửi đồng bào

Lê Quế Lâm

(11/10/2011)

Do biến động của lịch sử, trong hơn 3 thập niên qua, đồng bào ta chia thành hai bộ phận, hiện nay có khoảng 3 triệu người đang sinh sống ở hải ngoại. Dù sống xa quê hương, song đồng bào hải ngoại luôn hướng về đất nước, theo dõi các bước thăng trầm của Tổ quốc. Nay biển Đông đang bị Trung Quốc đe dọa nặng nề, chúng tôi gửi thơ này về quê hương để tâm tình cùng đồng bào chuyển nước non, nói lên những trăn trở của những người sống ở hải ngoại trước quốc nạn của dân tộc.

Ngày 30/4/1975, binh sĩ Miền Nam buông súng để chấm dứt chiến tranh, đất nước thống nhất. Hai miền đất nước vừa được tái hợp, dân tộc lại chia ly, xa nhau vạn dặm. Khoảng ngàn cách mở rộng, từ sông Bến Hải nhỏ hẹp trở thành bao la như đại dương. Nhắc lại 10 năm đầu đất nước thống nhất, vô tình nhắc lại ký ức đau buồn của dân tộc. Lúc đó đồng bào phải ăn độn bo bo, dù Miền Nam từng là vừa lớn nhất nhì thế giới. Mọi nhu yếu phẩm ngày càng suy cạn, kinh tế xuống dốc trầm trọng. Trong hoàn cảnh bi đát đó, Nhà nước chủ trương đổi mới để sống còn. Đồng bào cũng phải tìm mọi cách để vượt qua cảnh khổ.

Cá nhân tôi, vào thời điểm 1977-1982, đang lao động cải tạo ở Yên Bái, Lào Cai, Vĩnh Phú. Tôi là một giáo chức, gia nhập quân đội để bảo vệ tự do cho Miền Nam, được phân công làm công tác nghiên cứu về chiến tranh VN tại một cơ quan do Hoa Kỳ thiết lập. Mục đích của người Mỹ là tìm hiểu thực chất cuộc chiến VN và người bản xứ nhận định như thế nào về cuộc chiến của chính họ? Tôi nhận xét, VN là chiến trường chính của cuộc xung đột giữa Hoa Kỳ và Liên Xô sau Thế chiến II, thường được gọi là chiến tranh lạnh. Cả hai siêu cường đều tận tình yểm trợ cho hai đồng minh của mình là Việt Nam Cộng Hòa và Cộng sản Hà Nội. Vì thế cả hai bên VN vô tình trở thành con cờ của ngoại bang, họ sẵn sàng thí bỏ nếu thấy có lợi cho họ.

Bài học đầu tiên mà những người Cộng sản chiến thắng rao giảng là "Đế quốc Mỹ là kẻ thù nguy hiểm nhất của nhân dân toàn thế giới" và "Ngụy quyền (MN) là tay sai đắc lực của Đế quốc Mỹ". Tại tôi nghe thuyết giảng nhưng trong đầu óc cứ suy nghĩ: CSVN xuất phát từ Liên Xô, được khối CS tận tình chi viện để chiếm MN, đưa cả nước vào quỹ đạo Liên Xô. CSVN đích thị cũng là tay sai của LX. Chủ nghĩa CS có phải là kẻ thù nguy hiểm nhất đối với những người yêu chuộng tự do trên thế giới hay không?

Điều đau buồn, tôi đang sống ở phương Nam Tổ quốc, nay do cơ trời xui khiến có mặt tại Phú Thọ (Vĩnh Phú), nơi các vua Hùng dựng nước. Quốc tổ sẽ nghĩ gì khi nhìn thấy đám hậu duệ, sau gần 5000 năm oai hùng, nay trở thành những kẻ vong thân, vong bản, cúi đầu làm tay sai cho ngoại bang, chia rẽ dân tộc!!! Nỗi trăn trở khiến tôi quyết định phải viết một quyển sách về chiến tranh VN. Chỉ có những người lãnh đạo mới làm tay sai cho ngoại bang, phản bội dân tộc. Còn tinh nghĩa dân tộc thì bất diệt, lấy sự thương yêu đùm bọc như bầu với bí sống chung một đàn làm biểu tượng, là sợi dây keo sơn gắn bó đã liên kết dân tộc thành một khối bất khả phân ly. Mỗi khi có dịp lao động ở vùng rừng núi, có lẽ Đền Hùng ở Lâm Thao và lăng tẩm các vua Hùng trên núi Nghĩa Lĩnh cũng ở đâu đây, tôi khẩn nguyện Quốc tổ, tiền nhân và hồn thiêng sông núi độ trì cho tôi sớm thoát chốn lao tù, vượt biển thành công, tâm trí còn sáng suốt để thực hiện hoài bão. Nếu Quốc Tổ không chuẩn nhận lời cầu xin chân thành, tôi chỉ mong năm xương tàn được vùi chôn tại Đất Tổ thiêng liêng, cội nguồn của dân tộc.

Nhờ Trời còn thương tưởng, tôi đến được bến bờ tự do, định cư ở Úc từ cuối năm 1984, cùng thời điểm Phủ Cao Ủy Tị Nạn LHQ tổ chức giúp gần một triệu đồng bào thuyền nhân chúng ta định cư ở hải ngoại. Đa đa số ở các nước tân tiến như Hoa Kỳ, Gia Nã Đại, Úc Đại Lợi, Pháp và Anh Quốc. Tôi tin tưởng, tất cả đều do hồn thiêng sông núi, Quốc tổ và tiền nhân độ trì. Tôi viết quyển sách theo như hoài bão đã khẩn nguyện với Quốc tổ. Quyển **Việt Nam: Thắng và Bại - Bản Nghiên cứu tổng kết cuộc chiến Việt Nam trong bối cảnh chiến tranh lạnh 1949-1991**, được phát hành năm 1993.

Qua lời tự giới thiệu, **Hải ngoại tâm thư** gửi đồng bào không xuất phát từ một thế lực thù địch nào cả, mà chỉ theo gương người xưa. Hơn một thế kỷ trước, đã có một lá thư từ hải ngoại gửi về. Đó là **Hải Ngoại Huyết Thư** của cụ **Phan Bội Châu** gửi từ Nhật Bản. Cụ đã nhờ cụ Phan Chu Trinh mang về nước. Ngày nay, Hải ngoại Tâm thư cũng chỉ vì lợi ích tối thượng của đất nước, vì tiền đồ dân tộc như chúng tôi đã thành tâm khẩn nguyện với Quốc Tổ và các bậc tiền hiền đã dày công dựng nước, mở rộng giang sơn, bảo vệ Tổ quốc.

Trước quốc nạn của dân tộc, giới nhân sĩ trí thức trong nước đã kiến nghị giới lãnh đạo Đảng CSVN công khai hóa thực trạng quan hệ Việt-Trung, nhấn mạnh vào nhu cầu đổi mới hệ thống chính trị, tôn trọng các quyền tự do dân chủ của nhân dân để thực hiện nhiệm vụ bảo vệ và phát triển đất nước. Giới trí thức hải ngoại cũng đã lên tiếng, nhưng gây nhiều tranh cãi. Trong bài "Nhận xét và Góp ý về thư ngỏ của 36 trí thức hải ngoại", tôi có viết "Nếu được Gs Vũ Quốc Thúc đồng ý, chúng tôi sẽ gửi về nước một lá thư để tâm tình và chia sẻ cùng đồng bào, mỗi ưu tư chung về tình thế nghiêm trọng của đất nước".

Do vận nước truân chuyên, nhân tâm còn phân hóa, ông chưa thực hiện được hoài bão **tái thiết và phát triển đất nước** và phải rời quê hương. Ông tâm sự: "Nếu ly hương là một quyết định khó khăn...thì sự hồi hương cũng không phải là một sự chọn lựa dễ dàng. Nhưng trong kỷ nguyên toàn cầu hóa và cách mạng điện tử hiện thời, dù xa quê hương, ta vẫn có thể tham gia tích cực mọi sinh hoạt ở quốc nội. Tiến bộ khoa học kỹ thuật đã thu hẹp khoảng cách không gian và thời gian. Những việc xảy ra ở trong nước, chúng ta có thể biết rõ trong vài giờ sau, có khi biết tức thì. Do đó nếu cần ta có thể tham gia tích cực. Điều kiện tất yếu là phải quan tâm, phải tha thiết với dân tộc".

Đề nghị phác thảo Hải ngoại tâm thư được GS Thúc tán đồng và viết phần Dẫn nhập. Rồi đây, với tiến bộ của Internet, đồng bào trong và ngoài nước gần gũi nhau hơn, vun bồi tình nghĩa Dân tộc, cùng mưu tìm hạnh phúc cho toàn dân. Nay GS VQT đã ngoài 90, hoài bão Tái thiết và Phát triển Đất nước chưa thực hiện được. Ông chỉ mong, những tháng ngày ngắn ngủi còn lại, làm được một chút gì đó, để Tái thiết và Phát triển **Nhân tâm**, tạo thế **Nhân hòa**, sau hơn 60 năm dân tộc bị phân hóa nặng nề. Đó cũng là hoài bão của cá nhân tôi. Nhờ đó, việc Tái thiết và Phát triển Đất nước mới thành tựu, với sự đóng góp nhân tài và vật lực của toàn thể đồng bào trong và ngoài nước.

Kính thưa Đồng bào,

Chúng tôi, những đứa con Việt Nam phải rời bỏ quê hương vì không chấp nhận chế độ CS. Đảng CSVN đã đặt quyền lợi của đảng lên trên quyền lợi dân tộc, mà quyền lợi của Đảng CSVN gắn liền với quyền lợi của Liên Xô lúc trước và Trung Quốc ngày nay. Vì thế không thể có đối thoại. Vả lại, Dân chủ tự do thì làm sao nói chuyện được với Độc tài chuyên chính. Những nguyện vọng cùng những thao thức của chúng tôi

xin được gửi đến đồng bào trong nước. Chính đồng bào sẽ là nhân tố quyết định hướng tiến lên của dân tộc để sánh bước cùng năm châu bốn bể.

Đồng bào quốc nội lại không có quyền tự do bày tỏ chính kiến và nguyện vọng của mình. Người dân thể hiện lòng yêu nước, xuống đường biểu tình phản đối TQ cũng bị ngăn cấm, đàn áp. Đã đến lúc đồng bào trong và ngoài nước cùng gióng lên tiếng nói chung, bày tỏ nguyện vọng thiết tha của dân tộc. Nhưng ai sẽ lắng nghe tiếng nói của chúng ta? Đây là nguyện vọng chính đáng của toàn dân, nếu những người lãnh đạo không chịu lắng nghe, đồng bào sẽ có trách nhiệm cứu nước. Các cường lực quốc tế đang hiện diện ở Biển Đông sẽ quan tâm, nếu họ nhận thấy nguyện vọng của dân tộc ta phù hợp với lợi ích chung của cộng đồng quốc tế.

Chúng tôi luôn tin tưởng ở hồn thiêng sông núi sẽ độ trì dân tộc. Theo thi hào Nguyễn Du: "Thác là thể phách, hồn là tinh anh". Khi chết, xác thân trở về với cát bụi, nhưng anh linh những bậc tiền hiền, anh hùng liệt nữ, chết vì quốc gia dân tộc, sẽ quanh quẩn bên những đối tượng mà họ đã tận hiến cả cuộc đời. Đó là Non Sông Đất Nước, là Đồng bào chúng tộc. Ở bên kia thế giới, họ vẫn tiếp tục phù hộ đồng bào, đất nước như hoài bão lúc còn tại thế. Những anh linh đó trở thành một biểu tượng thiêng liêng mà người đời thường gọi là **hồn thiêng sông núi**.

Khát vọng độc lập của dân tộc và tham vọng thống trị của TQ

Từ khi lập quốc, tổ tiên ta luôn phải đương đầu với thảm họa bị "Hán hóa" bởi kẻ thù phương Bắc, có tham vọng bành trướng, muốn VN trở thành một bộ phận trực thuộc TQ. Trong hơn 1000 năm qua, dù đất nước đã độc lập tự chủ, nhưng các triều đại phong kiến vẫn còn chịu ảnh hưởng Trung Hoa qua việc nhận chiếu ấn An Nam Quốc Vương. Đây là hành động ngoại giao khôn khéo, để hòa hoãn với "thiên triều" hầu mở rộng lãnh thổ về phương Nam, tạo thế lực mạnh, mới có thể chấm dứt hoàn toàn ảnh hưởng phương Bắc. **Nhưng chúng ta phải luôn ghi nhớ bài học lớn của Chiêm Thành và Chân Lạp: "Những người lãnh đạo chỉ vì tham vọng quyền lực cá nhân, luôn mưu tìm sự ủng hộ của ngoại bang, đã làm họ mất nước".**

Do nhu cầu tồn tại và phát triển đất nước trong độc lập, tiền nhân đã từng bước mở rộng bờ cõi đến tận cùng phương Nam, tiếp giáp biển cả ở mũi Cà Mau. Phía Đông và Nam của đất nước là Biển Đông. Đây là tuyến đường hàng hải quốc tế quan trọng nối liền Đông Bắc Á xuống Úc Châu tiếp giáp với Ấn Độ Dương tiến sang Trung Cận Đông, Châu Âu và Châu Phi. Sự giao dịch thương mại giữa các nước trong vùng bao gồm các cường lực như Mỹ, Nga, Tàu, Ấn, Nhật, Úc...đều tùy thuộc vào hải lộ huyết mạch này. Biển Đông có trữ lượng lớn về dầu khí. Hiện các cường quốc trên cùng Anh và Pháp...đang cùng VN hợp tác dò tìm và khai thác nguồn tài nguyên phong phú này.

VN có cảng Cam Ranh được coi là một trong những cảng tốt, thuận lợi và đẹp nhất của thế giới. Trong thời chiến tranh, HK đã chi gần 2 tỉ đô la để hiện đại hóa cảng này. Trong tương lai, cảng Cam Ranh với những dịch vụ lớn, sẽ góp phần phát triển đất nước phồn vinh. VN là trung tâm điểm của khối ASEAN, khối APEC và của khối Đông Á /Thái Bình Dương đang được HK hình thành với sự có mặt của Ấn Độ. Đây là sẽ khối mậu dịch lớn nhất của thế giới trong thế kỷ 21.

Biển Đông là thế phát triển của đất nước, nhưng TQ tuyên bố vùng biển này thuộc chủ quyền của họ. Thế sống còn của đất nước phải tùy thuộc toàn diện vào TQ, qua khẩu hiệu "16 chữ" mà giới lãnh đạo hai nước đã đồng thuận: "**Láng giềng hữu nghị, Hợp tác toàn diện, Ổn định lâu dài, Hướng về tương lai**". Đây là đại họa của dân tộc. Trong hải ngoại tâm thư này, chúng tôi góp ý cùng đồng bào, qua những nhận định tình thế để tìm phương cách cứu nguy đất nước.

Ý Dân là Ý Trời

Xưa nay mọi người đều tin tưởng như vậy, và khát vọng độc lập tự chủ, thoát khỏi ảnh hưởng TQ của dân tộc ta đã phù hợp với ý trời. Nhìn lại lịch sử trong hơn một thế kỷ qua, chúng ta sẽ thấy đất nước luôn được thế **Thiên Thời** để đẩy lùi ảnh hưởng TQ. Năm Quý Mùi 1883 khi thực dân Pháp đặt ách bảo hộ ở Bắc Kỳ, triều đình Mãn Thanh đưa quân sang VN phối hợp với giặc Cờ Đen và quân triều đình Huế đánh phá quân Pháp. Sự can thiệp của Tàu bị Pháp dẹp tan, đưa đến Hiệp ước ký tại Thiên Tân ngày 11/5/1884 giữa Francois Fournier và Lý Hồng Chương: Trung Hoa cam kết rút quân khỏi Bắc Kỳ. Tiếp theo là Hòa ước Giáp Thân ký ngày 6/6/1884 giữa Patenôtre, Đặc sứ Toàn quyền Pháp ở Trung Hoa và Lý Hồng Chương: xác nhận VN đặt dưới sự bảo hộ của Pháp. Ảnh hưởng phong kiến TH hoàn toàn chấm dứt ở VN. Chiếc ấn An Nam Quốc Vương của vua Càn Long gửi vua Gia Long năm 1803 đã bị hủy bỏ. VN sẽ độc lập hoàn toàn khi chủ nghĩa thực dân cáo chung.

Sau khi Thế chiến II chấm dứt (1945) năm nước Đồng minh thắng trận, trở thành 5 Ủy viên thường trực Hội đồng Bảo An LHQ là Anh, Pháp, Mỹ, Liên Xô và Trung Hoa Dân Quốc (Tướng Giới Thạch) đồng ý trao trả độc lập cho các thuộc địa. Phần đất Bắc vĩ tuyến 16 nằm trong mặt trận Hoa Nam của Tướng Giới Thạch trong Thế chiến II, nên khi quân Tàu được Đồng Minh chỉ định vào giải giới Nhật, họ giúp những nhà cách mạng VN xây dựng chính quyền thân Trung Hoa. Lúc bấy giờ ông HCM đã thành lập Chính phủ lâm thời, nên đại diện Tướng Giới Thạch là Tiêu Văn đề nghị ông HCM cải tổ chính phủ, dành nhiều bộ và chức vụ cho hai lực lượng cách mạng từ bên Tàu về là Việt Cách và Việt Quốc. Chính phủ Liên hiệp ra đời ngày 1/1/1946.

Hai tháng sau, Jacques Meyrier -Đại sứ Pháp và Ngoại trưởng Trung Hoa Wang Shih Chieh ký **Hiệp ước Trùng Khánh 28/2/1946**: Pháp giao hoàn cho TH các lãnh thổ mà triều đình nhà Thanh đã nhường cho Pháp hồi thế kỷ trước như Thiên Tân, Hán Khẩu, Thượng Hải, Quảng Đông.... Đổi lại, quân Pháp sẽ thay quân TH ở bắc vĩ tuyến 16. Đầu tháng 3/1946, đại diện Pháp là Sainteny đến Hà Nội thảo luận việc thay quân TH và tương lai chính trị VN. Hai bên đã ký **Thỏa ước 6/3/1946**: Pháp công nhận nước Việt Nam Dân Chủ Cộng Hòa là một nước tự do, có chính phủ, nghị viện, quân đội và tài chính riêng. Hai bên cam kết tiếp tục đàm phán để đi đến một hiệp ước chính thức trong vòng 5 năm. Việt Nam sẽ độc lập hoàn toàn cùng thời với Ấn Độ và Nam Dương vào cuối thập niên 1940.

Đại họa mất của dân tộc xuất phát từ đâu?

Ông Hồ Chí Minh không muốn VN được độc lập bằng con đường thương lượng hòa bình, vì lẽ ông là Ủy viên Quốc tế CS. Stalin chủ trương các nước thuộc địa phải chiến đấu chống thực dân để quốc tế giành độc lập, nghĩa là phải tiến hành chiến tranh giải phóng dân tộc. Vì thế, 9 tháng sau, ông HCM phát động **"Toàn quốc kháng chiến"**. Những người Quốc gia ủng hộ Cựu hoàng Bảo Đại đứng ra thương lượng hòa bình với Pháp. Tổng thống Pháp Vincent Auriol đã cùng Cựu hoàng Bảo Đại ký **Hiệp ước Elysée 8/3/1949**: Pháp thừa nhận VN độc lập và thống nhất.

Sáu tháng sau, Mao Trạch Đông chiến thắng ở Hoa Lục (1/10/1949). Ông HCM đến Bắc Kinh cầu viện CS Tàu để tiếp tục cuộc kháng chiến chống Pháp. Cuộc chiến xảy ra cùng lúc với chiến tranh lạnh giữa HK và LX. Hậu quả là đất nước bị chia đôi hồi tháng 7/1954. Sau đó, ông HCM phát động chiến tranh "Giải phóng MN" được LX, TQ và khối CS yểm trợ. HK can dự vào cuộc chiến, dội bom Miền Bắc và đưa quân vào Miền Nam để áp lực Hà Nội ngồi vào bàn đàm phán, chấm dứt chiến tranh. **Hiệp định hòa bình đã được ký kết tại Paris ngày 27/1/1973**: nhân dân Miền Nam VN sẽ quyết định tương lai MN qua cuộc tổng tuyển cử tự do dân chủ.

Chiến tranh VN được giải quyết êm đẹp, mang lại danh dự cho cả đôi bên, không có kẻ thắng, người bại. Sau đó, HK cùng LX thương thảo việc tài giảm binh bị, chấm dứt việc chạy đua vũ trang, đồng thời xúc tiến việc bình thường hóa bang giao với TC, nhằm tạo sự hợp tác quốc tế giữa ba cực lớn (HK, LX, TQ) để bảo vệ hòa bình thế giới. Điều bất hạnh cho dân tộc là CSVN buộc những người chủ trương hòa giải dân tộc phải đầu hàng và giải tán MTGPMN. Những người lãnh đạo Đảng CSVN tiếp tục con đường chống Đế quốc Mỹ, đưa cả nước vào quỹ đạo LX, đưa quân sang Campuchia lật đổ chế độ Pol Pot thân Bắc Kinh.

Đặng Tiểu Bình coi hành động này là phản bội TQ và tố cáo CSVN hợp tác với LX để thực hiện đường lối bá quyền. Đầu năm 1979, Đặng ký kết bang giao với Mỹ, lập thể liên minh: HK chống LX về mặt nhân quyền, TQ chống LX về mặt bá quyền. Ngay sau đó, TQ tấn công VN gọi là "dạy cho VN một bài học". Tháng 7/1979, Hà Nội đưa ra một văn kiện ngoại giao, công bố "**Sự thật về quan hệ Việt Nam – Trung Quốc trong 30 năm qua**", tố cáo TQ trong thời gian từ 1949 đến 1979, đã "**phản bội Việt Nam ba lần, lần sau độc ác, bẩn thỉu hơn lần trước!**" Hiến pháp được sửa đổi, lên án đích danh "**Bọn bá quyền TQ xâm lược**" trong lời nói đầu của Hiến pháp năm 1980.

Lúc sinh thời, ông Hồ Chí Minh đã vun bồi tình hữu nghị với Đảng CS Trung Quốc, đối xử với nước CS đàn anh này "vừa là đồng chí, vừa là anh em, với lòng ưu ái thâm sâu, một lòng trung thành gương mẫu và một tình hữu nghị bền lâu". Sau 30 năm gắn bó chặt chẽ, CSVN đã nhận chân được "**chính sách của TQ là ích kỷ dân tộc**" và "**mục tiêu chiến lược là chủ nghĩa bành trướng đại dân tộc và chủ nghĩa bá quyền nước lớn**". Đây là bài học lớn giúp VN có lý do để chấm dứt sự gắn bó với TQ.

Năm 1949, CSVN đã nhờ TQ yểm trợ để chống Pháp Mỹ. Nay nước nhà đã thống nhất và thấy được dã tâm bành trướng của TQ, đáng lẽ CSVN phải quay về phục vụ dân tộc. Thiết lập bang giao với Mỹ, được HK viện trợ để hàn gắn vết thương chiến tranh; đồng thời củng cố mối thân hữu sẵn có với LX và TQ, thêm bạn bớt thù để phục hưng đất nước thời hậu chiến... Nhưng Tổng Bí thư Lê Duẩn, trong diễn văn chào mừng Đại hội 26 Đảng CS Liên Xô 24/2/1981, đã tuyên bố "Chủ nghĩa xã hội ngày nay là vô địch. Hệ thống xã hội chủ nghĩa là không gì phá vỡ nổi. Không một âm mưu nham hiểm nào, không một hành động hung hãn nào của bọn đế quốc và tay sai có thể đảo ngược được tình thế đó"

Đúng một thập niên sau (1991) không một đế quốc hoặc tay sai nào đảo ngược được tình thế...Nhưng chính nhân dân LX và Đông Âu đã phá vỡ, làm sụp đổ hệ thống XHCN, khiến CSVN mất chỗ dựa. Phải chăng đó là do cơ trời xui khiến? Hay là hậu quả tất yếu của một đường lối chính trị sai lầm? Có lẽ do cả hai kết hợp.

Sai lầm tái diễn, dẫn đến nguy cơ mất nước hiện nay

Đảng CSLX sụp đổ, các nước CS Đông Âu đã thoát khỏi chủ nghĩa xã hội, trở thành những nước độc lập, dân chủ, tự do thực sự. Nhưng CSVN không theo gương đó, vẫn kiên trì đeo đuổi XHCN, nên quay về với kẻ cự thù TQ để tìm chỗ dựa. Họ quên đi văn kiện Ngoại giao tháng 7/1979 trong đó có sao chụp hai bản đồ của TQ.

- Bản đồ thứ nhất được in trong cuốn "Sơ lược lịch sử Trung Quốc hiện đại" xuất bản tại Bắc Kinh năm 1954. Bản đồ có lằn vẽ chấm là biên giới của TQ, trong đó có Mã Lai, Thái Lan, Việt Nam, Miên và Lào ở phía Nam, là những lãnh thổ của TQ đã bị nước ngoài "chiếm mất" mà TQ phải tìm cách thu hồi.

- Bản đồ thứ in năm 1973 trong tập "Bản đồ Cộng hòa Nhân dân Trung Hoa". Bản đồ này "vẽ đường biên giới TQ ở vùng biển phía Nam, chạy dọc bờ biển VN, vùng bắc Ca-li-man-tan của Ma-lai-xia và Phi-líp-pin". Nói chung là toàn bộ khu vực hình lưỡi bò hiện nay.

Mưu đồ của TQ giúp CSVN đánh đuổi Pháp Mỹ để VN trở thành thuộc địa và dùng VN làm bàn đạp để thống trị ĐNÁ, đã thất bại hoàn toàn. Từ 1990, CSVN quay về với TQ, cùng thực hiện Kinh tế thị trường, định hướng XHCN, cộng thêm tư tưởng Hồ Chí Minh. Nhớ lại, hơn một thập niên trước, tại Đại hội 26 Đảng CSLX, ông Lê Duẩn đã tuyên bố "Đi theo con đường của Lê-nin, đoàn kết và hợp tác toàn diện với Liên Xô là đường lối bất di bất dịch của Đảng và nhà nước chúng tôi...Đảng Cộng Sản và nhân dân Việt Nam quyết mãi mãi nắm chắc ngọn cờ đoàn kết với Liên Xô mà đồng chí Hồ Chí Minh đã giương cao". Nay giới lãnh đạo kế tiếp, lấy tư tưởng HCM để "hợp tác toàn diện" với TQ. Đây là cơ hội mới giúp TQ tái thực hiện mưu đồ "Hán hóa" VN.

Ông Hồ đã an giấc ngàn thu từ 1969, ước mơ của ông sau khi chết là sẽ đi gặp Mác và Lê-nin. Ông đã nhận lãnh trách nhiệm của QTCS, giành độc lập cho VN bằng chiến tranh giải phóng dân tộc. Cuộc chiến kéo dài 23 năm từ 1946 đến ngày ông qua đời, vẫn còn mù mịt không biết đến ngày nào mới xong. Trong khi tất cả thuộc địa trên thế giới đều đã độc lập từ lâu, không tốn một giọt máu. Có lẽ vì vậy, ông muốn gặp Mác và Lê-nin để báo cáo sự việc đau buồn này. Khi VN xây dựng XHCN thì thiên đường XHCN sụp đổ ngay tại quê hương của Mác và Lê-nin. Rồi đây khi có một Viện bảo tàng về di sản lịch sử này. Xác ướp của ông sẽ được di chuyển về nằm bên cạnh xác ướp của Lê-nin và mộ phần của Mác. Hãy để người chết được yên nghỉ. Đừng để ông vướng mắc thêm sai lầm, khi ông đã mất.

Sau cuộc họp thượng đỉnh ở Thành Đô tháng 9/1990, CSVN trở về "hợp tác toàn diện" với TQ, thực chất là "lệ thuộc toàn diện". Cả hai nước "tuy hai mà một" đều do đảng CS lãnh đạo, lấy chủ thuyết Mác Lê Mao làm triết lý độc tôn. "Vô sản các nước đoàn kết lại" để tiến lên XHCN. TQ dự định trong 3 thập niên tới VN sẽ trở thành phần đất tự trị của TQ. Trong khi chờ đợi, biên giới trên bộ và vịnh Bắc Việt đã được triều đình Mãn Thanh và thực dân Pháp -đại diện cho VN ký năm 1887 đã phân định rõ ràng. Nay TQ áp lực VN ký hiệp ước mới năm 1999 và 2000 khiến VN mất nhiều đất và biển.

TQ còn dựa vào công hàm 1958 của TT Phạm Văn Đồng để khẳng định Biển Đông bao gồm hai đảo Hoàng Sa và Trường Sa là của họ. Bản đồ lãnh hải TQ ấn hành năm 1973 không thấy Hà Nội phủ nhận. Năm sau TQ đánh chiếm Hoàng Sa, CSVN cũng không lên tiếng phản đối. Mấy năm gần đây, TQ bắt đầu tung hoành ở Đông, tuyên bố đây là "vùng quyền lợi cốt lõi" của họ.

- Đầu tháng 10/2009, hãng thông tấn VN loan báo: "16 tàu cá của ngư dân tỉnh Quảng Ngãi - Việt Nam khi vào tránh bão số 9 tại quần đảo Hoàng Sa đã bị nhân viên vũ trang của Trung Quốc ngăn chặn không cho vào, sau khi bão tan ngư dân bị thu giữ tài sản, trang thiết bị".

- Sáng sớm ngày 26/5/2011, ba tàu hải giám TQ đã đi vào khu vực hải phận hoàn toàn thuộc chủ quyền VN của VN, chỉ cách bờ biển tỉnh Phú Yên khoảng 120 cây số. Và đã cắt các dây cáp thăm dò dầu khí của tàu Bình Minh 02 thuộc Tổ hợp Dầu khí quốc gia VN" (Petro VN). TQ bác bỏ lời phản kháng của VN. Họ cho rằng việc khai thác dầu khí của VN đã xâm phạm "chủ quyền của TQ tại Biển Đông mà hai bên đã đạt được về vấn đề này".

- Ngày 9/6/2011, tàu hải giám TQ đã lao vào cắt dây cáp tàu Viking 2 của Petro VN đang thăm dò đáy biển trong vùng biển thuộc thẩm quyền VN. Những hành động gây

hấn trên đã khơi động lòng yêu nước của nhân dân, đồng bào đã liên tiếp xuống biểu tình lên án hành động xâm lược của TQ.

- Tháng 9 mới đây, TQ gửi công hàm ngoại giao cảnh báo Ấn Độ, nếu không được phép của TQ thì các hoạt động thăm dò của công ty dầu khí Ongc Videsh Ltd (OVL) của Ấn tại các lô dầu 127 và 128 là bất hợp pháp. Ấn Độ trả lời, việc ngăn cản của TQ là "không có cơ sở pháp lý" vì đây là khu vực độc quyền kinh tế của VN.

Biến động Biển Đông: Thời cơ thuận lợi giúp dân tộc hồi sinh

Sau hơn 40 năm vắng bóng, tháng 7/2009, Ngoại trưởng HK, bà Hillary Clinton đến Thái Lan ký kết Hiệp ước Hữu nghị và Hợp tác với các nước ASEAN. Bà tuyên bố "Tôi muốn gửi một thông điệp rõ ràng là Hoa Kỳ đã trở lại". HK trở lại Đông Nam Á trong thời điểm biển Đông trở nên sôi động, khi TQ tuyên bố Biển Đông là "vùng quyền lợi cốt lõi" của họ. Từ tháng 3/2010 TQ mở các cuộc tập trận hải quân ở biển Đông, kéo dài đến tận eo biển Malacca và thực tập oanh tạc các mục tiêu trong khu vực quần đảo Trường Sa.

Trước sự "diệu vĩ dương oai" của TQ, trong Hội nghị Diễn đàn ASEAN (ARF) tại Hà Nội ngày 23/7/2010, bà Hillary Clinton tuyên bố: Mỹ chống lại bất cứ quốc gia nào sử dụng vũ lực ở biển Đông, vì lẽ HK cũng như các quốc gia khác có quyền lợi thiết yếu về tự do lưu thông trên các thủy lộ và tôn trọng luật pháp ở biển Đông. HK ủng hộ việc quốc tế hóa các tranh chấp về hải phận và ủng hộ các nước muốn giải quyết việc tranh chấp bằng thương thuyết dựa trên cơ sở Công ước của LHQ về luật Biển. Sau đó HK đưa Hàng không mẫu hạm nguyên tử George Washington đến biển Đông tham gia tập trận với các nước trong khu vực.

Ổn định tình hình biển Đông là mục tiêu chủ yếu của HK nhằm thực hiện chiến lược An ninh Châu Á/Thái Bình Dương. An ninh là điều kiện cần thiết của Diễn đàn Hợp tác Kinh tế Châu Á/TBD (APEC). Đây là "chiến lược can dự trở lại" của HK, lần này có sự tham gia của Ấn Độ. APEC sẽ là khu vực mậu dịch phát triển lớn nhất thế giới trong thế kỷ 21.

Để thực hiện chiến lược trên, trước tiên HK trở lại biển Đông để "cân bằng thế lực" với TQ, sau đó biến thành "một bên can dự" trong các đối tác tại Châu Á/TBD. Chính quyền Obama lấy việc xiển dương giá trị nhân quyền, dân chủ của Mỹ để làm lợi khí và dùng phương thức ngoại giao để thực hiện sự đối thoại và hợp tác. Ngoài hiệp ước an ninh với Nhật, Đại Hàn, Phi Luật Tân...HK còn tăng cường quan hệ với các nước chủ chốt khác như tiến hành đối thoại chiến lược với Ấn Độ, triển khai đối thoại chiến lược & kinh tế với TQ, xây dựng quan hệ đối tác toàn diện với Nam Dương. Ngoài ra HK còn tăng cường quan hệ với các đối tác mới như VN hoặc đối tác lâu đời như Singapore.

Ngoài đối thoại song phương vừa kể, HK tiếp tục triển khai đối thoại chiến lược ba bên giữa Mỹ với Úc và Nhật; giữa Mỹ với Nhật và Đại Hàn. HK còn xây dựng đối thoại ba bên giữa Mỹ với TQ và Nhật; giữa Mỹ với Nhật và Ấn. Đồng thời tích cực phát triển mối quan hệ với các nước thuộc lưu vực sông Mê Kông. Từ đó hình thành cơ chế an ninh Á Châu/TBD vì mục tiêu hợp tác phát triển kinh tế, đồng thời cũng để phân hóa, kiềm chế TQ phải có trách nhiệm đối với lợi ích chung của khu vực. Trong bối cảnh đó, việc tìm hiểu mối liên hệ giữa HK với VN; giữa VN với TQ và TQ với HK là cần thiết để tìm cách giải nạn cho dân tộc.

Liên hệ HK và VN: Hiện nay, HK hợp tác quốc phòng với VN cũng như các đối tác khác, chỉ vì chiến lược an ninh khu vực. HK không can dự vào những tranh chấp ở biển Đông giữa TQ và VN. Tuy nhiên trong hội đàm với Thủ tướng Nguyễn Tấn Dũng

hồi đầu tháng 6/2008, TT George W. Bush tuyên bố một cách vắn tắt mơ hồ, HK xác nhận nguyên tắc tôn trọng sự toàn vẹn lãnh thổ của VN. Đây không phải là điều mới mẻ, ông Bush chỉ lập lại Điều 1 của HĐ Paris 1973 "HK và các nước khác tôn trọng độc lập, chủ quyền, thống nhất, toàn vẹn lãnh thổ của nước VN như HĐ Genève 1954 về VN đã công nhận".

HK chỉ cần VN đáp ứng một cách cụ thể, VN sẽ thi hành Điều 9 của HĐ Paris 1973, trong đó VN **"cam kết tôn trọng quyền tự quyết của nhân dân MNVN, thông qua tổng tuyển cử thực sự tự do, dân chủ, có giám sát quốc tế"**. Điều khoản này dành cho nhân dân MNVN, nhưng nay đất nước đã thống nhất, CSVN phải tôn trọng quyền tự quyết của toàn dân VN. Và Điều 11: **"bảo đảm các quyền tự do dân chủ của nhân dân: tự do cá nhân, tự do ngôn luận, tự do báo chí, tự do hội họp, tự do tổ chức, tự do hoạt động chính trị, tự do tín ngưỡng, tự do đi lại, tự do cư trú, tự do làm ăn sinh sống, quyền tư hữu tài sản và tự do kinh doanh"**.

Với đáp ứng trên, chiến tranh VN mới thực sự chấm dứt. Để "bảo vệ toàn vẹn lãnh thổ" VN sẽ ký kết Hiệp ước An ninh với HK, tương tự như Phi Luật Tân và Nhật Bản đã ký Hiệp ước An ninh với Mỹ. Liệu TQ có phản đối hay không? Chúng tôi tin là không. Vì lẽ Hiệp ước An ninh chỉ để bảo vệ VN, Nhật hoặc Phi mà thôi, chớ các nước này không gây chiến với nước nào cả. Vả lại, trước khi có cuộc họp giữa TT Nguyễn Tấn Dũng và TT George W. Bush (đầu tháng 6/2008) một phái đoàn lãnh đạo cao cấp VN do Tổng Bí thư Nông Đức Mạnh dẫn đầu sang thăm TQ (cuối tháng 5/2008). Trong phần nhập đề của bản Thông cáo chung đã xác định một nguyên tắc rất quan trọng: **TQ cũng như VN có quyền tùy theo hoàn cảnh đặc thù của nước mình, chọn một đường lối riêng để tiến tới đích chung là thực hiện một xã hội xã hội chủ nghĩa.**

Thực chất môi bang giao VN và TQ: Mục tiêu của TQ giúp CSVN chống Pháp để giành ảnh hưởng ở VN, làm bàn đạp tiến xuống ĐNÁ đã bị HK chặn đứng với sự thành lập Liên phòng ĐNÁ (SEATO). Bắc Kinh liền chuyển đổi mục tiêu, ủng hộ CSVN chống Mỹ để tạo ảnh hưởng TQ trên chính trường quốc tế. Năm 1954, được sự đồng ý của HK, TQ được mời tham dự Hội nghị Genève cùng với 4 Ủy viên thường trực Hội đồng Bảo An LHQ.

Khi HK trực tiếp can dự vào cuộc chiến VN, TQ giương ngọn cờ độc lập dân tộc, chống cả hai siêu cường Nga Mỹ có âm mưu nô dịch nhân dân thế giới. Lúc bấy giờ HK tìm cách giải quyết chiến tranh VN bằng biện pháp hòa giải ba bên Miền Nam VN. Do đó HK không dùng quyền phủ quyết, giúp TQ gia nhập LHQ, trở thành ủy viên thường trực HĐBA. Từ đó, TT Nixon đi tìm sự kết hợp với LX và TQ) để kết thúc chiến tranh VN.

Sau khi VN ký Hiệp ước hợp tác toàn toàn với LX, đầu năm 1979 TQ thiết lập bang giao với Mỹ. Từ đó, họ công kích LX về mặt bá quyền, đồng thời thực hiện "Bốn hiện đại hóa" và xây dựng nền kinh tế thị trường. Nhờ hợp tác chặt chẽ với Thế giới Tự do, nên TQ được HK, Nhật Bản và Tây Âu yểm trợ, giúp TQ từng bước trở thành một cường quốc kinh tế, chỉ đứng sau HK.

Từ 1990, VN trở về hợp tác toàn diện với TQ, nay biển Đông bị TQ khống chế, bịt đường tiến của dân tộc. VN sẽ phải lệ thuộc toàn diện vào TQ...Nhưng đồng bào trong ngoài nước đã xuống đường biểu tình phản đối TQ. Giờ đây, **VN chỉ còn cách theo gương TQ, hợp tác và nhận sự giúp đỡ của HK để phát triển.** Đó là xu thế chung, không riêng gì TQ mà hầu như các nước khác đều chấp nhận vì lẽ HK là siêu cường quốc có một thể chế dân chủ tự do hoàn hảo, với Tuyên ngôn Độc lập xác

định **"Quyền hành của chính phủ phải được giới hạn chặt chẽ bởi những quyền bất diệt của nhân dân"**.

Liên hệ TQ và HK: Nhờ hợp tác với HK trong 30 năm qua, TQ có được vị trí chủ chốt ngày hôm nay. Nếu TQ tiếp tục khống chế Biển Đông, vẽ ra "bản đồ lưỡi bò", coi đây là "quyền lợi cốt lõi" của mình...Hành động này đã phá hoại nỗ lực chung của HK và các cường lực khác, muốn xây dựng một cơ chế hợp tác và phát triển kinh tế giữa các nước trong khu vực. Liệu Hải quân TQ có khả năng đánh bại Hạm đội 7 HK và đủ sức đối đầu với liên minh Ấn-Nhật-Úc-Mỹ và các đồng minh hay không? Có lẽ TQ chỉ còn con đường tiếp tục hợp tác với HK và phải cải tổ thể chế chính trị, mới mong duy trì địa vị của mình ở Châu Á/TBD trong thế kỷ 21.

Kính thưa Đồng bào,

Đất nước hiện nay đã có thể Thiên thời và Địa lợi, chỉ cần yếu tố Nhân hòa. Tương lai dân tộc, tùy thuộc sự suy tư và hành xử của đồng bào và Đảng CSVN. Xin nhắc lại, từ đầu thập niên 1920, ông Hồ Chí Minh đã đặt sự tin tưởng tuyệt đối vào chủ nghĩa Mác-Lê. Một chủ nghĩa còn quá mới mẻ, chưa được kiểm chứng về sự toàn thiện và đáng tin cậy của nó, nhưng ông Hồ vội coi đó như là khuôn vàng thước ngọc mà cách mạng VN phải theo. Ông còn đem vận mạng dân tộc cột chặt vào LX và thề trung thành mãi mãi với sự liên kết đó. Đảng CS Đông Dương vừa được thành lập, liền phát động **Phong trào Sô Viết Nghệ Tĩnh** (1931) đã làm đồng bào kinh hoàng CS vì khẩu hiệu **"Trí, phú, địa, hào – Cào tận gốc, tróc tận rễ"**.

Khi Thế chiến II chấm dứt, các cường quốc thắng trận đề ra chủ trương **"giải trừ chế độ thực dân"**. Đảng CSĐD không còn hữu dụng trong tình thế mới, phải tuyên bố tự giải tán. Nhưng 6 năm sau, với sự ủng hộ của CSTQ, đảng CSĐD hoạt động trở lại với danh xưng Đảng Lao Động VN. Tư tưởng Mao được ghi vào điều lệ của đảng, và cuộc Cải cách ruộng đất do cố vấn TQ hướng dẫn, đã phá nát xã hội truyền thống dân tộc. Tiếp theo là hai cuộc kháng chiến chống Pháp và Mỹ, CSVN bị TQ lợi dụng triệt để nhằm phục vụ quyền lợi dân tộc của họ. Khi tiến lên xã hội chủ nghĩa thì LX và cả hệ thống XHCN thế giới tan rã. Trở lại hợp tác với TQ thì bị TQ bịt đường tiến ra biển Đông là tương lai của dân tộc trong thế kỷ 21 này.

Trong thế bế tắc đó, Đại hội XI Đảng CSVN hồi (năm 2011) vẫn kiên trì đưa đất nước tiến lên xã hội chủ nghĩa...Nhưng cho biết **"đã có một sửa đổi quan trọng về đặc trưng cơ bản của CNXH**. Dự thảo cương lĩnh Đại hội đề ra: CNXH "dựa trên lực lượng sản xuất hiện đại và **chế độ công hữu về tư liệu sản xuất"**, được sửa đổi "dựa trên lực lượng sản xuất hiện đại với **quan hệ sản xuất tiên bộ phù hợp"** được Đại hội thông qua với 895 phiếu đồng ý (65%). "Quan hệ sản xuất tiên bộ phù hợp" là một ý niệm mơ hồ. Phải chăng đó là mô hình kinh tế của các nước dân chủ tự do trong nhóm "thất cường" kinh tế? (Đức, Ý, Nhật, Anh, Pháp, Mỹ và Gia Nã Đại)

Chủ nghĩa CS đã cáo chung ở nơi đã sản sinh ra nó và hoàn toàn không phù hợp với xã hội VN từ khi được du nhập vào nước ta...Nhưng xã hội xã hội chủ nghĩa là một lý tưởng cao đẹp, trong đó không có cảnh người bóc lột người, mọi người đều tự do bình đẳng, cùng có chung mục tiêu vì phúc lợi, an sinh xã hội. Ý tưởng này phát triển từ thế kỷ 18 trong giai đoạn Cách mạng khoa học kỹ nghệ, chủ nghĩa tư bản ra đời... Cùng với cuộc Cách mạng chính trị dân chủ do những tư tưởng cấp tiến của những nhà chính trị xã hội Pháp như Voltaire, Montesquieu, Jean J. Rousseau và nhất là ảnh hưởng của Cách mạng 1776 ở HK.

Karl Kautsky (1850-1938) lãnh tụ đảng Dân chủ Xã hội Đức chủ trương: **"Kết hợp cuộc cách mạng xã hội chủ nghĩa với nền chính trị dân chủ của các nước văn minh tiên bộ, coi con đường tiến tới quyền lực phải bắt buộc thông qua các**

cuộc bầu cử". Kautsky đã cùng Karl Marx (1818-1883) thảo bản Tuyên ngôn Đảng Cộng sản năm 1848. Marx thành lập Quốc tế I năm 1866, hô hào giai cấp công nhân đoàn kết và nổi dậy thành lập nhà nước vô sản. Công xã Paris 1871 bị thất bại nặng nề, Quốc tế I cáo chung. Kautsky cũng là bạn thân của Frederick Engels (1820-1895) lãnh tụ Quốc tế II thành lập năm 1889, sau khi chứng minh sự lỗi thời của học thuyết Marx, không còn phù hợp với tình hình xã hội mỗi ngày có sự thay đổi lớn. Kautsky cực lực phản đối chủ trương Cách mạng bạo lực và Quốc tế III của Lenin. Ông lên án chế độ độc tài do Lenin thành lập ở Nga sau Cách mạng Tháng 10 (1917) là "Sản phẩm của một quốc gia chậm tiến không có truyền thống dân chủ".

Ban Chấp hành Trung ương Đảng CSVN khóa XI và Đại biểu Quốc hội đương nhiệm, đại đa số không dự phần trách nhiệm vì những lỗi lầm của những người lãnh đạo tiền nhiệm. Tuy nhiên, nếu vì lý tưởng XHCN, vì quốc gia dân tộc, **quý vị hãy tiến hành xây dựng xã hội chủ nghĩa với nền chính trị dân chủ**, chớ không phải độc tài chuyên chính của Mác Lê-nin. Chúng tôi kỳ vọng, Đảng CSVN sẽ thực hiện trọn vẹn cương lĩnh Đại hội XI. Trước hết, "công hữu hóa toàn bộ tư liệu sản xuất" một cách triệt để như đã làm ở Miền Bắc sau 1954 và Miền Nam sau 1975, để san bằng bớt bất công xã hội. Sau đó thực hiện chế độ tư hữu toàn dân.

Chủ nghĩa CS Quốc tế đã cáo chung từ lâu. Ngày nay thảm họa của dân tộc xuất phát từ tham vọng bành trướng của người đồng chí vĩ đại của CSVN. Đã đến lúc, Đảng CSVN bày tỏ sự hối tiếc và nhận lỗi lầm với đồng bào. Thái độ thành khẩn nhất là giải tán Đảng CS, thành lập chính đảng mới, Dân chủ Xã hội chẳng hạn như các nước CS Đông Âu sau khi LX sụp đổ. **Chính đảng mới thay thế Đảng CSVN hợp lực với các lực lượng đấu tranh cho dân chủ tự do và nhân quyền, thành lập một chính quyền chuyển tiếp, đứng ra tổ chức cuộc tổng tuyển cử tự do.**

Đồng bào quốc nội, với **"quyền tự quyết thiêng liêng bất khả xâm phạm"** mà các cường quốc đã long trọng thừa nhận trong hội nghị quốc tế về VN tháng Hai năm 1973, mới có thể đưa Đất nước thoát khỏi tình trạng bế tắc hiện nay. Và quyết định tương lai dân tộc trên con đường thẳng tiến đến đỉnh cao huy hoàng của Tổ quốc. Đó là phần thưởng danh dự dành cho những đứa con Việt Nam đã âm thầm chịu đựng trong bước ngoặt dài trước khi lịch sử sang trang.

Trân trọng kính chào Đồng bào,

Hải ngoại ngày 15 tháng Chín năm Tân Mão (11/10/2011)
Kính thư,

Lê Quế Lâm

Nguồn: <https://giaodiemonline.com/2011/10/nhanxet.htm>

www.vietnamvanhien.org

VIỆT NAM VĂN HIẾN

www.vietnamvanhien.info

TỦ SÁCH VĂN HIẾN VỚI HƠN 9700 TÁC PHẨM